



Cuvantul credintei



"Pace celor ce vin, bucurie celor ce rămân, și binecuvântare celor ce pleacă!"

Buletinul oficial al Bisericii Ortodoxe Române „Nașterea Maicii Domnului”Austin-Texas



Înalt Preasfințitul Parinte NICO-

**Duminica 21-a
dupa Rusalii**
Ap.Galateni 1,11-19;
Ev.Luca 7,11-16;
(Invierea fiului din Nain)

**Sunday liturgical
program:**
9am. Utrenia,
10am. Sf.Liturghie,
11am.Sunday school

Church address
200 Monaco dr.
Cedar Park, Tx 78613

Web: www.saintmaryaustin.org

Mail: secretariat_sf.maria@yahoo.com

Phones:

Preot : (512)547-9446
Presedinte:(512)299-0404
Cantaret: (512)909-5692

„In Biserica sa fie în bu- Fiecare din totul trebuie sa fie în bu- na rânduiala. Fiecare din pozitia lui trebuie sa faca ceea ce tine de pozitia lui. Aceasta nu înseamna sistem de subordonare tiranica, ci armonie ca între cetele îngeresti. Important este ca fiecare sa-si faca datoria specifica functiei sale si nu alta, având constiinta ca trupul Bisericii trebuie sa aiba un folos comun, nu unul egoist. Iar respectarea acestei rânduieli nu se poate face daca nu-si îndeplineste fiecare din inima, înaintea lui Dumnezeu, lucrarea sa.“

(Sf.Ioan Gura de Aur, Despre ascultare)

EVANGHELIA ZILEI

Si după aceea, S-a dus într-o cetate numită Nain și cu El împreună mergeau ucenicii Lui și multă mulțime. Iar când S-a apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, și mulțime mare din cetate era cu ea. Și, văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge! Și

apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: Tinere, ție îți zic, scoală-te. Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.

Talcuiri la Evanghelia Duminicii a-20-a dupa Rusalii

Iubiti credinciosi,

Textul Evangheliei de astazi are la urma cateva cuvinte care sunt de fapt cheia intregii probleme. Ele dezvaluie sensul fricii. Iata ce spune evanghelistul Luca: "Atunci i-a luat pe toti si slaveau pe Dumnezeu" (Luca 7, 16). Va sa zica nu e vorba de o frica oarecare, de o frica la dimensiunea omeneasca, ci este starea de recunoastere a lui Dumnezeu. "Slaveau pe Dumnezeu", inseamna ca recunosteau in fapta pe care o facuse Iisus, pe Dumnezeu. Oare, oricare dintre noi, in fata unei astfel de situatii, n-ar trai un sentiment asemanator? N-ar trai o emotie in care frica si cutremurul ar fi urmate exact de ceea ce li s-a intamplat si acelora, adica slavirea lui Dumnezeu? Biserica a randuit ca aceasta intamplare sa se perpetueze din neam in neam, din generatie in generatie, sa se citeasca in biserica, s-o citeasca toti crestinii, tocmai pentru ca sa traga toti invatatura de cuviinta din aceasta minune, si din toate minunile care se intampla cu fiecare din noi, din toate minunile care se intampla in jurul nostru, din minunea vietii, in primul rand, din taina mortii, si astfel sa intram si noi in frica si cutremur, care sa ne deschida ochii spre a slavi si mai mult pe Dumnezeu! Invierea fiului vaduvei din Nain nu s-a facut pentru alt motiv decat pentru acesta. Starea in care au intrat participantii la minune e deosebita de frica si cutremurul lui Kierkegaard sau Heidegger, care vor relua teama, prefacandu-se ca nu stiu de temele asemanatoare din Noul Testament. Ei au ramas la frica si cutremur. Cei din preajma lui Iisus au experimentat frica si cutremurul ca stari de intrare in ordinea divina a existentei, ca stari de lamurire, nu ca stari de perplexitate vesnica. Vaduva din Nain a trait o mare bucurie. Si tanarul ei fiu de asemenea. Ea a avut bucuria pe care n-o putem avea toti. Invierea fiului ei s-a facut doar spre a ne invata ca exista inviere. Nu numai pentru Iisus, care va invia ca Dumnezeu, ci si pentru toti ceilalti. Nu moare nimeni, murind. Sufletul traieste. S-a putut intoarce inapoi! Lamentatiile au putut fi intoarse in bucurie. Si daca sufletul traieste, inseamna ca trebuie sa-i purtam de grija. Plangem la moartea celor dragi. Sa plangem cu speranta. Sa ne rugam pentru ei. Dar sa luam aminte la cuvintele Sfantului Ioan Gura de Aur: "Fii mai intelept si, la moartea altuia, invata-te a tremura pentru tine insuti; departeaza toata usuratarea mintii, cerceteaza faptele tale, indeparteaza toate pacatele tale si schimba purtarea ta spre mai bine... Ostasii in mijlocul pacii gandesc la razboi si se pregatesc, pentru ca atunci cand va izbucni, sa-si arate iscusinta castigata in vreme de pace" (Idem. p. 194-195). Timpul de pace e, desigur, in aceasta metafora, viata pamanteasca, timpul si locul pe care ne pregatim pentru confruntarea cu judecata de dincolo, vazuta ca un razboi, in care vom invinge prin faptele noastre cele bune, printr-o conceptie sanatoasa despre viata si nemurire.



Sfantul Apostol Toma era originar din Galileia. Numele de Toma, in aramaica te'oma, tradus in greaca Didymos, inseamna geaman. In aramaica si in ebraica, Toma este doar un epitet. La unii crestini sirieni el este cunoscut sub numele de Iuda Toma (Iuda Geamanul). A facut parte din cei Doisprezece Apostoli ai lui Hristos. Potrivit Traditiei, Sfantul Toma a vestit Evanghelia lui Hristos in India, unde a suferit moarte de martir. Crestinii sirieni din Malabar sustin cu tarie ca se trag din Sfantul Apostol Toma si ca a fost martirizat la Calamina (Mylapore), langa Madras. In India a intemeiat biserici, a sfintit preoti si episcopi si a convertit doua surori, Tertiana si Migdonia, sotii de mari principi indieni. Printul Smideu, sotul Tertianei, l-a osandit la moarte. A fost omorat cu lancea de cinci soldati. Moastele Sfantului Apostol Toma au fost aduse la Edessa, in anul 165. Apostolul Toma este cunoscut de multi dintre noi ca fiind "necredincios". "Necredinta" sa ar proveni din faptul ca nu da crezare marturiei Apostolilor ca Hristos a inviat: "Daca nu voi vedea, in mainile Lui, semnul cuielor, si daca nu voi pune degetul meu in semnul cuielor, si daca nu voi pune mana mea in coasta Lui, nu voi crede" (Ioan 20, 25). Insa, Apostolul Toma nu se indoieste de faptul ca Hristos a inviat, ci de faptul ca Hristos Se afla dupa invierea Sa intr-un trup care nu mai poate fi vazut. Sfantul Chiril afirma ca atunci cand Toma spune: "daca nu voi pune degetul meu in semnul cuielor nu voi crede...", el spune de fapt: "Nu voi crede ca El mai poate fi vazut, de nu voi pune degetul meu in urma cuielor". Cuvintele Mantuitorului: "Adu degetul tau incoace si vezi mainile Mele si adu mana ta si o pune coasta Mea si nu fii necredincios, ci credincios" (Ioan 24, 27), sunt o invitatie in a ne descoperi ca natura umana nu este desfiintata prin Inviere. Natura umana pe care Hristos a asumat-o nu s-a pierdut in dumnezeire, ci a fost transfigurata. Asadar, aratarea catre Toma a pus in lumina existenta celor doua firi in Hristos. Nu intamplator, in prima duminica dupa Pasti, se canta "Neparasind sanurile pamantesti, Te-ai aratat pe pamant purtator de trup" (Penticostarul, 1912, pag. 73)